

توزيع و الگوی ابتلا به اختلالات روماتولوژی: بررسی سه ساله بیماران مراجعه‌کننده به کلینیک روماتولوژی شهر سمنان (۱۳۹۱-۹۳)

مجید میرمحمدخانی^۱(M.D)، جمیله مقیمی^{۲*}(M.D)، زهرا عبدالله مهمندوستی^۳(M.D)

۱- مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، گروه اپیدمیولوژی و آمار، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

۲- گروه داخلی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

۳- دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان، سمنان، ایران

چکیده

هدف: بیماری‌های روماتولوژیک، علاوه بر شیوع بالا، منجر به عوارض گوناگون، هزینه‌های درمانی و کاهش کیفیت زندگی افراد می‌گردد. این مطالعه با هدف بررسی توزیع و الگوی ابتلا به اختلالات روماتولوژیک در افراد مراجعه‌کننده به تنها کلینیک روماتولوژی شهر سمنان، در بازه‌ی زمانی دو ساله (۱۳۹۱-۹۳) انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مقطعی، اطلاعات الکترونیکی تمام افراد ۱۵ سال و بالاتر که از فروردین ماه ۱۳۹۱ تا اسفندماه ۱۳۹۳ به تنها کلینیک تخصصی روماتولوژی شهر سمنان مراجعه کرده بودند از نظر مشخصات دموگرافیک و بالینی، شامل تشخیص توسط متخصص روماتولوژی بر اساس شرح حال، معاینه و پاراکلینیک استخراج و مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: اطلاعات مربوط به ۶۵۶۸ بیمار (۷۵/۸٪ مونث، با متوسط سنی $۵۰/۸۹\pm ۱۵/۶۸$ سال) در مطالعه بررسی شد. شایع‌ترین دسته‌ی بیماری‌های گزارش شده، اختلالات غیرالتهابی به ترتیب پری‌آرتریت‌ها (۴۱/۸٪) و استئوآرتریت‌ها (۱۹/۷٪) بودند. در بین بیماری‌های التهابی، شایع‌ترین اختلال، آرتریت روماتوئید (۹/۲٪) بود. شایع‌ترین زیرگروه گزارش شده در استئوآرتریت‌ها، درگیری زانو (۲۱/۳٪) و در اسپوندیلوآرتروپاتی‌ها، اسپوندیلوآرتریت‌های تمایز نیافته (۳/۵۹٪) بود. در خصوص ابتلا به انواع استئوآرتریت‌ها تعداد زنان تقریباً سه برابر مردان مراجعه‌کننده بود (۳/۷۵٪ در مقابل ۷/۲۴٪، $P=0/01$).

نتیجه‌گیری: مشکل اکثر بیماران مراجعه‌کننده با اختلالات روماتولوژیک مربوط به اختلالات روماتیسمی غیر التهابی، مخصوصاً پری‌آرتیت‌ها و استئوآرتریت‌ها و بهویژه در زنان بود. کنترل عوامل خطر شناخته‌شده‌ی مرتبط با این دو بیماری، مانند اصلاح شیوه‌ی زندگی و انجام ورزش‌های منظم و موثر و نیز، بررسی عوامل خطر مرتبط، مخصوصاً در زنان توصیه می‌شود.

واژه‌های کلیدی: پری‌آرتیت، استئوآرتریت، اختلالات روماتولوژیک، اپیدمیولوژی

گرفته‌اند [۱، ۲]. این بیماری‌ها، شامل دو گروه بیماری‌های التهابی و غیر التهابی می‌باشد که می‌توانند درگیری مفصلی و خارج مفصلی ایجاد نمایند. اختلالات التهابی معمولاً با یک یا چند مورد از علایم زیر همراه هستند:

مقدمه

اختلالات روماتیسمی، گروهی از شایع‌ترین اختلالات اغلب مزمن را تشکیل می‌دهند که به علت تظاهرات ناهمگون بالینی، گسترده‌ی توزیعی مختلفی را در جوامع گوناگون، در بر

برای کنترل بیماری‌های روماتیسمی (Community-Oriented Program for Control of Rheumatic Disease=COPCORD) با هدف شناخت، پیشگیری و کنترل آن‌ها مطرح کرده و انجام بررسی‌های اپیدمیولوژیک قابل اعتماد را در زمینه‌ی بررسی شیوع اختلالات روماتولوژی در کشورهای مختلف، مخصوصاً کشورهای در حال توسعه، ضروری و پر اهمیت ذکر کرده‌اند [۱۱، ۱۰، ۹].

با این حال، تفاوت در شیوع یک بیماری در مناطق مختلف جغرافیایی به دلایل زنگی، جغرافیایی و فرهنگی، همیشه مورد توجه محققین در حوزه‌ی بهداشت و پژوهشی بوده است؛ با توجه به این‌که در شهر سمنان مطالعات در زمینه فراوانی و الگوی اختلالات روماتولوژیک انجام نشده و چند مطالعه انجام شده فقط ذر زمینه اختلالات اسکلتی [۱۲، ۱۳] بوده است، تصمیم بر انجام این مطالعه به عنوان یک بررسی مقدماتی کلینیک محور گرفته شد.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه‌ی مقطعی، پس از کسب مجوز از شورای پژوهشی مرکز آموزشی، پژوهشی و درمانی بیمارستان کوثر سمنان و شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی سمنان و دریافت کد اخلاق، اطلاعات تمام افراد با سن ۱۵ سال یا بیش‌تر مراجعه‌کننده به تنها کلینیک روماتولوژی شهر سمنان، در بازه‌ی زمانی سه ساله (از فروردین‌ماه ۱۳۹۱ تا اسفندماه ۱۳۹۳)، به روش تمام‌شماری، مورد بررسی قرار گرفت. افراد با سن کم‌تر از ۱۵ سال و نیز بیمارانی که به علت مشکلات غیر روماتیسمی مراجعه کرده بودند، از مطالعه خارج شدند. چک‌لیست مربوط به اطلاعات دموگرافیک و بالینی، شامل سن، جنسیت، نمایه‌ی توده‌ی بدنی (Body Mass Index =BMI) و تشخیص نوع اختلال روماتولوژیک بر اساس معاینات متخصص روماتولوژی مبتنی بر شرح حال، معاینه و یافته‌های بالینی و در صورت لزوم استفاده از روش‌های آزمایشگاهی و تصویربرداری، تکمیل و داده‌های حاصل، در

در این بیماری‌ها مهم‌ترین علایم موضعی و عمومی به ترتیب شامل قرمزی، گرمی، درد و تورم به خصوص در مفاصل و خستگی، تب، راش و کاهش وزن در بیمار می‌باشد. هم‌چنین شواهد آزمایشگاهی التهاب نظیر افزایش میزان رسوب گلبول‌های قرمز (erythrocyte sedimentation rate=ESR) C (C-reactive protein=CRP)، ترومبوسیتوز، آنمی ناشی از بیماری‌های مزمن و افزایش تعداد سلول‌های التهابی در مایع درون مفصلی (سلول>۲۰۰۰) نیز در این بیماری‌ها می‌تواند یافته شود [۲، ۱]. در مقابل، اختلالات غیر التهابی ممکن است در ارتباط با ضربه (پارگی روتاتور کاف)، استفاده‌ی مکرر (بورسیت و تاندونیت)، تخریب مفصل (استئوآرتیت)، نتوپلاسم و تشديد درد (فیبرومیالژیا) ایجاد شود [۳، ۱]. در این بیماری‌ها، تظاهرات التهابی و علائم سیستمیک وجود ندارد و یافته‌های آزمایشگاهی در آن‌ها طبیعی است. هم‌چنین، برخلاف اختلالات التهابی، خشکی متناوب در روز به دنبال دوره‌های کوتاه‌مدت استراحت وجود دارد که معمولاً کم‌تر از سی دقیقه طول کشیده و با فعالیت تشديد می‌یابد [۳، ۲]. با توجه به تفاوت‌ها و تغییرات زیاد در علل وابسته به شیوع و عوامل خطر، گرچه اختلالات روماتولوژیک به عنوان تهدیدی مهم برای سلامت عمومی در سراسر جهان محسوب می‌شود، به دلیل گسترش فزاینده دارای اهمیت ویژه‌ای در کشورهای در حال توسعه می‌باشد [۴، ۳]. بیماری‌های روماتولوژیک علاوه بر ایجاد اختلال در سلامت فرد، می‌توانند با تحمل هزینه‌های اقتصادی و انسانی بر شخص بیمار، خانواده و نظام بهداشتی در جامعه، در یک چرخه مغایب، میزان و شدت عوارض مربوط به خود را افزایش دهند [۵]. شیوع و شدت اختلالات روماتولوژیک، بسته به قومیت و شرایط اجتماعی و اقتصادی مناطق مختلف، بسیار متفاوت است [۶-۸]. با توجه به عوارض و اثرات مختلف اختلالات روماتولوژیک بر نظام بهداشتی کشورهای در حال توسعه، اتحادیه‌ی بین‌المللی انجمن روماتولوژی (International League of Association for Rheumatology=ILAR)، همراه با سازمان بهداشت جهانی

جدول ۱. توزیع سنی و جنسی مراجعه کنندگان به کلینیک روماتولوژی شهر سمنان (۱۳۹۱-۱۳۹۳)

تعداد(درصد)		گروه سنی(سال)
مرد	زن	
۱۹۹(۳۲/۱)	۴۲۱(۶۷/۹)	۲۹-۱۵
۳۱۰(۲۸/۴)	۷۸۰(۷۱/۶)	۳۹-۳۰
۲۸۷(۲۲/۶)	۹۸۲(۷۷/۴)	۴۹-۴۰
۳۵۰(۲۱/۵)	۱۲۷۶(۷۸/۵)	۵۹-۵۰
۲۶۳(۲۲/۷)	۸۹۸(۷۷/۳)	۶۹-۶۰
۱۸۱(۲۲/۶)	۶۲۱(۷۷/۴)	۷۰ و بالاتر
۱۵۹۰(۲۴/۲)	۴۹۷۸(۷۵/۸)	کل

آماره کای دوی آزمون استقلال جنسیت و گروه سنی: $\chi^2 = 42/507$,
درجه آزادی ۵, $P < 0.001$.

شایع‌ترین دسته‌ی بیماری‌های گزارش شده، مربوط به اختلالات غیرالتهابی (به ترتیب پری‌آرتربیت‌ها ۴۱/۸٪) و استئوآرتربیت‌ها (۱۹/۷٪) می‌شد. در بین بیماری‌های التهابی، شایع‌ترین اختلال، آرتربیت روماتوئید (۹/۲٪) بود. در بین سایر بیماری‌های کلاژن واسکولار، اسپوندیلوآرتربوپاتی‌ها (۴/۵٪)، کریستالوپاتی‌ها (۲/۴٪)، پلی‌میالژی روماتیکا (۰/۰٪) و لوپوس (۰/۰٪)، در مراتب بعدی قرار داشتند. سارکوئیدوز، پلی‌میوزیت و میوپاتی ارشی با ۱/۰٪ کم‌ترین فراوانی را به خود اختصاص داده بودند. توزیع سایر اختلالات روماتیسمی افراد شرکت‌کننده در این مطالعه، در جدول ۲ آورده شده است.

در جدول ۳ و ۴، توزیع انواع زیرگروه‌های مربوط به استئوآرتربیت‌ها و اسپوندیلوآرتربوپاتی‌ها، نشان داده شده است؛ مطابق این دو جدول، شایع‌ترین محل درگیری در استئوآرتربیت‌ها، با فراوانی ۷۱/۳٪، مربوط به درگیری زانو و در اسپوندیلوآرتربوپاتی‌ها، مربوط به اسپوندیلوآرتربیت‌های تمایزیافته (۵۹/۳٪) می‌شد. افراد مونث، حدوداً ۳ برابر افراد ذکر (۷۵/۳٪ در مقابل ۲۴/۷٪) به دلیل ابتلا استئوآرتربیت‌ها مراجعت کرده بودند ($P = 0.01$).

جدول ۵ توزیع فراوانی شایع‌ترین بیماری التهابی (آرتربیت روماتوئید و غیرالتهابی) استئوآرتربیت در میان مراجعه‌کنندگان به تفکیک جنس و گروه سنی را نشان می‌دهد.

سیستم نرم‌افزاری کلینیک (Microsoft Access for Windows)، ذخیره می‌شد. جهت سهولت دسته‌بندی و آنالیز داده‌ها، بیماری‌ها، برای ورود به سیستم نرم‌افزاری مطب، بر اساس گروه‌های بالینی مربوط به خود، کدگذاری می‌شدند که اطلاعات مربوط به نحوه کدگذاری داده‌ها، در جدول شماره‌ی ۱، آورده شده است. جهت افزایش دقیقت در ثبت داده‌ها، اطلاعات دموگرافیک و بالینی واحدهای پژوهشی و کدهای مختص هر بیمار، پس از دوبار بررسی، یادداشت گردید. اندازه‌گیری قد و وزن بیمار، در محل کلینیک، با استفاده از متر نواری با دقیقت یک سانتی‌متر و ترازوی دیجیتال با دقیقت ۱۰۰ گرم (با حداقل لباس ممکن)، توسط روماتولوژیست، انجام می‌گرفت.

در نهایت، داده‌ها از سیستم الکترونیکی ثبت بیماری‌های کلینیک، استخراج و به‌کمک نسخه ۱۶ نرم‌افزار SPSS (Statistical Package for the Social Sciences 16.0 software) با در نظر گرفتن سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. از آزمون کای دو پیرسون برای بررسی استقلال صفات کیفی استفاده شد.

نتایج

۶۵۶۸ بیمار (شامل ۸/۷۵٪ نفر) مونث و ۲/۲۴٪ نفر (۱۵۹۰ نفر) مذکور، با متوسط سنی $15/68 \pm 8/89$ سال (کمینه‌ی ۱۵ و بیشینه‌ی ۹۸ سال)، وارد مطالعه شدند. ۶۲۰ نفر (۹/۴٪)، در گروه سنی جوان (≥ 29 سال)، ۳۹۸۵ نفر (۶۰/۷٪)، در گروه سنی میان‌سال (۵۹-۳۰ سال) و ۱۹۶۳ نفر (۲۹/۹٪)، در گروه سنی مسن (≤ 60 سال) قرار داشتند. بیش‌ترین مراجعین زنان ۵۰ تا ۵۹ ساله بودند و توزیع گروه سنی از جنسیت مستقل نبود، به طوری که بیش‌ترین مراجعین مرد در گروه سنی ۳۰ تا ۳۹ سال بوده‌اند ($P < 0.001$). نفر (۴۰/۰٪)، دارای BMI طبیعی ($\geq 24/9$ کیلوگرم بر مترمربع)، ۲۸۲۴ نفر (۴۳/۰٪)، دارای اضافه وزن BMI بین ۲۵ تا ۲۹/۹ کیلوگرم بر مترمربع) و ۱۱۱۷ نفر (۱۷/۰٪)، چاق (BMI ≥ 30 کیلوگرم بر مترمربع) بودند. (جدول ۱)

جدول ۲: توزیع فراوانی اختلالات روماتیسمی در مراجعه کنندگان به کلینیک روماتولوژی شهر سمنان (۱۳۹۱-۱۳۹۳) به تفکیک جنس و گروه بیماری

جنسیت: تعداد (درصد)		درصد فراوانی تجمعی	درصد فراوانی	تعداد	نوع بیماری	گروه بیماری
مذکر	موئی					
(۱۲/۵) ۲	(۸۷/۵) ۱۴	۰/۲	۰/۲	۱۶	سندرم آنتی فسفولیپید	التهابی
(۴۲/۹) ۷۰	(۵۷/۱) ۹۳	۴/۳	۲/۴	۱۶۳	کریستالولوپاتی‌ها	
(۴۰/۰) ۲	(۶۰/۰) ۳	۴/۴	۰/۱	۵	بیماری‌های بافت همبند مختلط	
(۴۱/۲) ۷	(۵۸/۸) ۱۰	۴/۸	۰/۳	۱۷	یووئیت	
(۳۳/۳) ۵	(۶۶/۷) ۱۰	۵/۰	۰/۲	۱۵	رومتوئید جوانان	
(۵۷/۲) ۴	(۴۲/۸) ۳	۷۰/۹	۰/۱	۷	پلی‌میوزیت	
(۵/۷) ۳	(۹۴/۳) ۵۰	۷۱/۷	۰/۸	۵۳	پلی‌میزالری روماتیکا	
(۲۸/۰) ۷	(۷۲/۰) ۱۸	۷۲/۱	۰/۴	۲۵	واسکولیت‌ها	
(۱۷/۱) ۱۰۳	(۸۲/۹) ۵۰۱	۸۱/۳	۹/۲	۶۰۴	آرتربیت روماتوئید	
(۶/۷) ۱	(۸۳/۳) ۵	۹۲/۷	۰/۱	۶	سارکوئیدوز	
-	(۱۰۰) ۱۲	۹۲/۹	۰/۲	۱۲	شوگرن	
(۱۰/۶) ۵	(۸۹/۴) ۴۲	۹۳/۱	۰/۷	۴۷	لوپوس	
(۴۷/۸) ۱۴۲	(۵۲/۲) ۱۵۵	۹۷/۶	۴/۵	۲۹۷	اسپوندیلوارتروپاتی‌ها	
(۸/۱) ۳	(۹۱/۹) ۳۴	۹۸/۲	۰/۶	۳۷	اسکلروز سیستمیک	
(۲۴/۱) ۲۷	(۷۵/۹) ۸۵	۱/۹	۱/۷	۱۱۲	کندرومالاسی	
(۲۴/۷) ۳۲۰	(۷۵/۳) ۹۷۵	۲۴/۷	۱۹/۷	۱۲۹۵	استئوارتربیت‌ها	غیر التهابی
(۸/۰) ۶	(۹۲/۰) ۶۹	۲۵/۸	۱/۱	۷۵	استئومالاسیا	
(۷/۷) ۱۶	(۹۲/۳) ۱۹۱	۲۹/۰	۳/۲	۲۰۷	استئوبورز / استئوپنی	
(۲۰/۸) ۵۷۲	(۷۹/۲) ۲۱۷۵	۷۰/۸	۴۱/۸	۲۷۴۷	پری آرتربیت	
(۲۸/۸) ۲۱۴	(۷۱/۲) ۵۲۸	۹۲/۶	۱۱/۳	۷۴۲	رادیکولوپاتی‌ها	
(۴۸/۸) ۴۲	(۵۱/۲) ۴۴	۱۰۰	۱/۸	۸۶	تروما	
(۲۳/۶) ۱۵۵۱	(۷۶/۴) ۵۰۱۷	-	۱۰۰	۶۵۶۸	مجموع	

جدول ۳: توزیع فراوانی استئوارتربیت‌ها در مراجعه کنندگان به کلینیک روماتولوژی شهر سمنان (۱۳۹۱-۱۳۹۳) به تفکیک جنس

جنسیت: تعداد (درصد)		تعداد (درصد)	زیر گروه
مذکر	موئی		
(۲۵/۷) ۲۳۷	(۷۴/۳) ۶۸۶	(۷۱/۳) ۹۲۳	زانو
(۱۱/۱) ۱	(۸۸/۹) ۸	(۰/۷) ۹	مجچ پا
(۲۱/۷) ۵	(۷۸/۳) ۱۸	(۱/۸) ۲۳	متاکارپوفالنجنال اول
(۱۳/۳) ۲	(۸۶/۷) ۱۳	(۱/۲) ۱۵	نودال
(۳۱/۲) ۵	(۶۸/۸) ۱۱	(۱/۲) ۱۶	هیپ
-	(۱۰۰) ۱	(۰/۱) ۱	شانه
(۲۰/۰) ۱	(۸۰/۰) ۴	(۰/۴) ۵	گردن
(۱۸/۲) ۶	(۸۱/۸) ۲۷	(۲/۵) ۳۳	کمر
(۲۵/۰) ۲	(۷۵/۰) ۶	(۰/۶) ۸	کارپومتاکارپال اول
-	(۱۰۰) ۱	(۰/۱) ۱	تمپورو ماندیبیولار
-	(۱۰۰) ۳	(۰/۲) ۳	آکرومیوکلاویکولار
(۲۳/۳) ۶۰	(۷۶/۷) ۱۹۸	(۱۹/۹) ۲۵۸	پاتلوفمورال
(۲۴/۶) ۳۱۹	(۷۵/۴) ۹۷۶	(۱۰۰) ۱۲۹۵	مجموع

جدول ۴: توزیع فراوانی اسپوندیلوآرتروپاتی‌ها در مراجعه کنندگان به کلینیک روماتولوژی شهر سمنان (۱۳۹۱-۱۳۹۳) به تفکیک جنس

جنسیت: تعداد (درصد)		تعداد (درصد)	زیرگروه
ذکر	مونث		
(۸۷/۹) ۲۹	(۱۲/۱) ۴	(۱۱/۱) ۳۳	اسپوندیلیت انکیلوزان
(۵۰/۷) ۳۵	(۴۹/۹) ۳۴	(۲۳/۲) ۶۹	آرتربیت پسوریازیس
(۲۵/۰) ۲	(۷۵/۰) ۶	(۲/۷) ۸	انترولوپاتیک
(۷۲/۷) ۸	(۳۷/۳) ۳	(۳/۷) ۱۱	آرتربیت ری‌اکتیو
(۳۸/۶) ۶۸	(۶۱/۴) ۱۰۸	(۵۹/۳) ۱۷۶	اسپوندیلوآرتروپاتی‌های تمایزی‌نافافته
(۴۷/۸) ۱۴۲		(۵۲/۲) ۱۵۵	مجموع

جدول ۵: توزیع فراوانی شایعترین بیماری‌های التهابی (آرتربیت روماتوئید) و غیر التهابی (استئوآرتروپتی) در میان مراجعه کنندگان به تفکیک جنس و گروه سنی

تعداد کل	استئوآرتروپتی			آرتربیت روماتوئید			گروه سنی
	تعداد کل	مرد	زن	تعداد کل	مرد	زن	
	تعداد کل	مرد	زن	تعداد کل	مرد	زن	
۴۰	۱۱(۲۷/۵)	۲۹(۷۲/۵)	۲۷	۵(۱۸/۵)	۲۲(۸۱/۵)	۲۹-۱۵	
۱۴۲	۳۶(۲۵/۴)	۱۰۶(۷۴/۶)	۷۹	۱۴(۱۷/۷)	۶۵(۸۲/۳)	۳۹-۳۰	
۲۲۱	۵۰(۲۲/۶)	۱۷۱(۷۷/۴)	۱۰۹	۲۲(۲۰/۲)	۸۷(۷۹/۸)	۴۹-۴۰	
۳۲۳	۸۲(۲۵/۴)	۲۴۱(۷۴/۶)	۱۶۳	۲۹(۱۷/۸)	۱۳۴(۸۲/۲)	۵۹-۵۰	
۳۰۴	۷۱(۲۳/۴)	۲۲۳(۷۶/۶)	۱۳۳	۲۵(۱۸/۸)	۱۰۸(۸۱/۲)	۶۹-۶۰	
۲۶۵	۷۰(۲۶/۴)	۱۹۵(۷۳/۶)	۹۳	۸(۸/۶)	۸۵(۹۱/۴)	۷۰ و بالاتر	
۱۲۹۵	۳۲۰(۲۴/۷)	۹۷۵(۷۵/۳)	۶۰۴	۱۰۳(۱۷/۱)	۵۰۱(۸۲/۹)	مجموع	

پری آرتربیت‌ها (۴۱/۸٪) و استئوآرتروپتی‌ها (۱۹/۷٪) می‌شد.

در بین بیماری‌های التهابی، شایع‌ترین اختلال، آرتربیت روماتوئید (۹/۲٪) بود. در بین سایر بیماری‌های کلائزن واسکولار، اسپوندیلوآرتروپاتی‌ها (۴/۵٪)، کریستالوپاتی‌ها (۰/۲٪)، پلی‌میالژی روماتیکا (۰/۸٪) و لوپوس (۰/۷٪)، در مراتب بعدی قرار داشتند. شایع‌ترین زیرگروه گزارش شده در استئوآرتروپتی‌ها، با فراوانی ۷۱/۳٪، مربوط به درگیری زانو و در اسپوندیلوآرتروپاتی‌ها، مربوط به اسپوندیلوآرتروپاتی‌های تمایزی‌نافافته (۵۹/۳٪) می‌شد. در مطالعه‌ای که Granados و همکاران در سال ۲۰۱۶ در ونزوئلا انجام دادند، نتایج بررسی ۱۵۳۷ نفر بومی این کشور نشان داد که مشابه نتایج مطالعه‌ی حاضر، شایع‌ترین اختلال روماتیسمی، مربوط به اختلالات غیر التهابی (به‌ویژه، استئوآرتروپتی‌ها با شیوع ۱۴/۱٪) می‌شد؛ هر چند در مطالعه‌ی ما، استئوآرتروپتی، بعد از پری آرتربیت‌ها، در رتبه‌ی دوم فراوانی قرار داشت. هم‌چنین، افراد مونث، حدوداً ۱/۵ برابر افراد مذکر (۶۲/۶٪ در مقابل ۳۷/۴٪) به این اختلال مبتلا شده بودند که این موضوع در مطالعه‌ی ما، حدود

بحث و نتیجه‌گیری

فراوانی و شدت بیماری‌های روماتیسمی و اسکلتی عضلانی، بسیار وابسته به شرایط اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی جمعیت‌های مختلف است [۷,۶] که این اختلاف، می‌تواند بسته به ویژگی‌های ژنتیکی افراد و با توجه به خصوصیات اپیدمیولوژیک هر منطقه‌ای، متفاوت باشد [۸]. مطالعات اپیدمیولوژیکی در جمعیت‌های بومی نیاز به غلبه بر محدودیت‌ها، از جمله بی‌اعتمادی جامعه، دسترسی محدود به مراقبت‌های بهداشتی اولیه، و موانع مشارکت ناشی از اعتقادات و فرهنگ‌های خاص هر منطقه‌ای دارد که بایستی با غلبه بر این موارد، راه را برای رسیدن به آماری نزدیک به واقعیت، جهت انجام برنامه‌ریزی‌های کلان بهداشتی، هموار نمود [۱۵,۱۴].

در مطالعه حاضر از بین اختلالات روماتیسمی، فراوانی اختلالات غیر التهابی (۸۰/۶٪)، بیش از ۴ برابر بیماری‌های التهابی (۱۹/۴٪) بود. شایع‌ترین دسته‌ی بیماری‌های گزارش شده، مربوط به اختلالات غیر التهابی (به ترتیب

در آمریکا به اشکال مختلف استئوآرتربیت مبتلا هستند و شیوع این بیماری با بالا رفتن سن افزایش می‌باید [۲۱]. شاید یکی از علل تشابه نتایج مطالعه‌ی ما با Granados، نوع جمعیت مورد بررسی (کشور در حال توسعه) بوده است؛ چرا که نتایج مطالعات انجام گرفته در کشورهای آمریکایی لاتین مانند آرژانتین [۲۲]، موناگاس [۲۳] و پرو [۲۴] و تعدادی از کشورهای آسیایی از جمله بنگلادش [۱۸]، اندونزی [۲۵] و فیلیپین [۲۶] نیز، نزدیک به مطالعه‌ی حاضر بوده است؛ چرا که در تمام این مطالعات، اختلالات غیرالتهابی، شایع‌ترین اختلال روماتیسمی را شامل می‌شدند که این نکته، می‌تواند وابسته به علی‌چون مشاغل رایج و شباهت‌های مربوط به نحوه زندگی و رفتاری مردم جوامع در حال توسعه باشد [۱۱]. با توجه به شیوع بالای اختلالات غیرالتهابی نسبت به بیماری‌های کلازن و اسکولار در مطالعه‌ی حاضر و نیز، مطالعات مشابه انجام گرفته، به‌ویژه در افراد مونث [۲۶-۲۲]، گسترش آموزش‌های عمومی، خصوصاً به جمعیت زنان، اصلاح الگوی رفتاری و شیوه‌ی زندگی مانند استفاده از صندلی و خودداری از نشستن روی زمین، استفاده از توالات‌های فرنگی، پیاده‌روی موثر و انجام ورزش‌های موثر پس از انجام کارهای سنگین، از جمله موارد مشترک کاهاش‌دهنده‌ی شیوع اختلالات روماتیسمی غیر التهابی شایع، مخصوصاً استئوآرتربیت‌ها و به‌ویژه، استئوآرتربیت زانو در مطالعات مختلف می‌باشد [۲۷-۲۸]. هم‌چنین، از آنجایی که شایع‌ترین اختلال مشاهده شده در این مطالعه، پری‌آرتربیت بود و با توجه به این موضوع که مهم‌ترین علل به وجود آورنده این بیماری‌ها، شامل ترومما و میکروتروماتهای تکرارشونده می‌زن، بیماری‌های روماتیسمی التهابی، بیماری‌های اندوکرین و حتی مصرف آنتی‌بیوتیک‌هایی مانند فلوروکینولون‌ها می‌باشد، می‌توان با کنترل این موارد، از شیوع بالای پری‌آرتربیت‌ها کاست [۲۹]. هر چند شیوع بیماری‌های کلازن و اسکولار، نسبت به اختلالات روماتیسمی غیر التهابی در مطالعه‌ی ما، مشابه مطالعات مشابه انجام شده [۲۲-۲۵]، کم‌تر بود، اما به هر حال نتایج مطالعه‌ی حاضر نشان داد که در بین بیماری‌های

سه برابر (۷۵/۳٪ در مقابل ۲۴/۷٪) بوده است [۱۶]. در مطالعه‌ای دیگر در ونزوئلا نیز، افراد مونث، حدود پنج برابر افراد مذکور (۸۴/۱٪ در مقابل ۱۵/۹٪) مبتلا به استئوآرتربیت شده بودند [۱۷]. Al-Awadhi و همکاران در کویت نیز، با انجام سه مطالعه‌ی مشابه، خطر بروز اختلالات روماتیسمی را در افراد مونث، بالاتر گزارش کردند [۱۸-۲۰]. اختلاف مشاهده شده در مورد ابتلاء افراد مونث نسبت به افراد مذکور در ابتلاء به اختلالات غیرالتهابی و به‌ویژه، استئوآرتربیت‌ها، می‌تواند به علت شیوه‌ی زندگی غالب جمعیت زنان جوامع در حال توسعه، مانند نحوه رسیدگی به امور منزل و فرزندان و نیز، چگونگی نشست و برخاست و خوابیدن باشد؛ در مطالعات دیگر، کارهای سنگین و عدم رعایت اصول سلامتی توسط زنان را عامل شیوع بیش‌تر استئوآرتربیت در این افراد ذکر کرده‌اند [۸,۷]. البته در مطالعه حاضر این یافته تا حدی می‌تواند مربوط به جنسیت مونث تنها روماتولوژیست کلینیک نیز مربوط باشد. چرا که به نظر می‌رسد از نظر فرهنگی و مذهبی در بسیاری از نقاط کشور ترجیح غالب برای بیماران مونث مراجعه به پزشک همجنس می‌باشد. اغلب زنان در مطالعه‌ی Granados [۱۶]، از بین استئوآرتربیت‌ها، شایع‌ترین درگیری، مربوط به درگیری زانو (گروه اول استئوآرتربیت‌ها) می‌شود که نتایج مطالعه‌ی ما، مشابه این مطالعه بوده است. در مطالعه‌ی جمشیدی و همکاران در سال ۱۳۸۵ در تهران، شایع‌ترین استئوآرتربیت، استئوآرتربیت زانوسپیس به ترتیب دست، گردن و مفصل ران بود؛ در انواع پری‌آرتربیت‌ها نیز سندروم روتاتور کاف، آرنج تنسیس بازان و شانه‌ی منجمد، به ترتیب بیش‌ترین شیوع را داشتند. بر اساس این مطالعه، شیوع بیماری‌های دزنازاتیو مفصلی، حدود ۲۰٪ بوده که استئوآرتربیت زانو با ۱۵/۳٪، شایع‌ترین اختلال، ذکر شده بود [۱].

به طور کلی، استئوآرتربیت، شایع‌ترین نوع بیماری مفصلی می‌باشد که علامت اصلی آن، از بین رفتن تدریجی و بیش‌رونده‌ی غضروف مفصلی همراه با تغییر شکل استخوان تحت غضروفی است؛ بیش از ۲۶/۹ میلیون نفر بالای ۲۵ سال

غیرالتهابی، نسبت به بیماری‌های التهابی، به‌طور قابل توجهی بالاتر باشد. در این گروه پری‌آرتیت‌ها و استئوآرتیت‌ها، دو دسته‌ی شایع در جمعیت مذکور، مخصوصاً افراد مونث، بودند. بنابراین، کنترل عوامل خطر شناخته‌شده‌ی مرتبط با این دو بیماری، مانند اصلاح شیوه‌ی زندگی و انجام ورزش‌های منظم و موثر و نیز، انجام مطالعات بیش‌تر در جهت شناسایی علل مختلف مرتبط با شیوع اختلالات روماتیسمی، در جهت برنامه‌ریزی برای کنترل این علل، توصیه می‌گردد.

تشکر و قدردانی

این مقاله برآمده از نتایج پایان‌نامه دکترای حرفه‌ای در رشته پزشکی است. نویسنده‌گان لازم می‌دانند از حمایت‌های مرکز توسعه تحقیقات بالینی مرکز آموزشی پژوهشی درمانی کوثر دانشگاه علوم پزشکی سمنان تشکر و قدردانی نمایند.

منابع

[1] Davatchi F, Jamshidi AR, Banihashemi AT, Gholami J, Forouzanfar MH, Akhlaghi M, et al. WHO-ILAR COPCORD study (stage 1, urban study) in Iran. *J Rheumatol* 2008; 35: 1384-1390.

[2] Longo D, Fauci A, Kasper D, Hauser S, J. Jameson J, Loscalzo J. *Harrison Principles of Internal Medicine*. Mc Graw Hill; 2012.

[3] Storheim K, Zwart JA. Musculoskeletal disorders and the Global Burden of disease study. *Ann Rheum Dis* 2014; 73: 949-950.

[4] Chopra A. The COPCORD world of musculoskeletal pain and arthritis. *Rheumatology* 2013; 52: 1925-1928.

[5] World Health Report. Reducing risks, promoting healthy life. WHO, Geneva, Acceded 20 February 2013.

[6] Alarcón AM, Muñoz S, Kaufman JS, Martínez C, Riedemann P, Kaliski S. Contribution of ethnic group and socioeconomic status to degree of disability in rheumatoid arthritis in Chilean patients. *Rheumatol Int* 2015; 35: 685-689.

[7] Pelaez-Ballestas I, Sanin LH, Moreno-Montoya J, Alvarez-Nemegyei J, Burgos-Vargas R, Garza-Elizondo M, et al. Epidemiology of the rheumatic diseases in Mexico. A study of 5 regions based on the COPCORD methodology. *J Rheumatol* 2011; 38: 3-8.

[8] Herráez DL, Martínez, Bueno M, Riba L, Torre IG, Sacnún M, Goñi M, et al. Rheumatoid arthritis in Latin Americans enriched for Amerindian ancestry is associated with loci in chromosomes 1, 12, and 13, and the HLA class II region. *Arthritis Rheum* 2013; 65: 1457-1467.

[9] Darmawan J, Muirden KD. WHO-ILAR COPCORD-perspectives past, present, and future. *J Rheumatol* 2003; 30: 2312-2314.

[10] Muirden KD. Community oriented program for the control of rheumatic diseases: studies of rheumatic diseases in the developing world. *Curr Opin Rheumatol* 2005; 17: 153-156.

التهابی، شایع‌ترین اختلال، آرتیت روماتوئید بود (۹/۲%). آرتیت روماتوئید، شایع‌ترین بیماری التهابی می‌باشد که شیوع آن در افراد بزرگسال، حدود یک درصد، در کل دنیا بوده و زنان، تقریباً سه برابر بیش‌تر از مردان مبتلا می‌شوند [۳۰]. مشخصه‌ی اصلی این بیماری، التهاب مفصل، تورم، درد و اختلال حرکتی است که سرانجام، موجب تغییر شکل مفصل و پوکی استخوان می‌شود. هم‌چنین، آرتیت روماتوئید، ارتباط مستقیمی با سایر بیماری‌های مزمن مثل بیماری‌های قلبی عروقی دارد و به همین دلیل، از مهم‌ترین مشکلات بهداشت عمومی جامعه است [۱].

در این مطالعه، سعی شد تا با بررسی مراجعین به تنها کلینیک روماتولوژی شهر و انجام معاینات دوره‌ای ایشان به عنوان جامعه آماری، بخش قابل توجهی از مردم شهر سمنان به عنوان جامعه هدف از نظر چگونگی توزیع اختلالات روماتیسمی مورد بررسی قرار بگیرند. علی‌رغم منحصر به فرد بودن کلینیک فوق تخصصی روماتولوژی و روماتولوژیست در شهر، بررسی دقیق شیوع بیماری‌ها در جامعه صرفاً با مطالعات جامعه محور قابل انجام است. لذا علی‌رغم این که انتظار داریم هم‌پوشانی قابل توجهی میان مراجعین و بیماران در جامعه هدف وجود داشته باشد، تعیین نتایج باستی با این احتیاط همراه باشد که بسیاری از بیماران شهر لزوماً مراجعین به این کلینیک و پزشک آن نبوده‌اند. از دیگر محدودیت‌های این مطالعه، عدم بررسی سایر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی افراد، مانند میزان فعالیت بدنی، نوع رژیم غذایی، عوامل زیستمحیطی و نوع مشاغل بود که با توجه به نقص اطلاعات پرونده‌ها و نیز، گذشته‌نگر بودن این مطالعه، قابل اجرا نبود؛ هر چند هدف مطالعه حاضر، توصیف الگوی ابتلا و توزیع فراوانی انواع اختلالات روماتیسمی در مراجعین به کلینیک بود و بررسی عوامل خطر و زمینه‌ای، مستلزم انجام مطالعات دیگر خواهد بود. در این خصوص انجام مطالعات مبتنی بر جامعه در جمعیت هدف پیشنهاد می‌شود.

در کل، نتایج این مطالعه موید این بود که از بین اختلالات روماتیسمی در شهر سمنان، به نظر می‌رسد شیوع اختلالات

- [21] Benito MJ, Veale DJ, FitzGerald O, van den Berg WB, Bresnihan B. Synovial tissue inflammation in early and late osteoarthritis. *Ann Rheum Dis* 2005; 64: 1263-1267.
- [22] Spindler A, Bellomio V, Berman A, Lucero E, Baigorria M, Paz S, et al. Prevalence of rheumatoid arthritis in Tucuman, Argentina. *J Rheumatol* 2002; 29: 1166-1170.
- [23] Granados Y, Cedeño L, Rosillo C, Berbin S, Azocar M, Molina ME, et al. Prevalence of musculoskeletal disorders and rheumatic diseases in an urban community in Monagas State, Venezuela: a COPCORD study. *Clin Rheumatol* 2015; 34: 871-877.
- [24] Gamboa R, Medina M, Acevedo E, Pastor C, Cucho M, Gutierrez C. Prevalence of rheumatic diseases and disability in an urban marginal Latin American population. A community based study using the COPCORD model. *Arthritis Rheum* 2007; 9: S344.
- [25] Darmawan J, Valkenburg HA, Muirden KD, Wigley RD. Epidemiology of rheumatic diseases in rural and urban populations in Indonesia: a world health organisation international league against rheumatism COPCORD study, stage I, phase 2. *Ann Rheum Dis* 1992; 51: 525-528.
- [26] Wigley R. Rheumatic problems in the Asia Pacific region. The primary prevention of rheumatic diseases: the Parthenon Publishing Group Inc., New York; 1994. p. 21-5.
- [27] Chopra A, Patil J, Billempelly V, Relwani J, Tandle H. Prevalence of rheumatic diseases in a rural population in western India: a WHO-ILAR COPCORD Study. *J Assoc Physicians India* 2001; 49: 240-246.
- [28] Matheu AJ, Chopra A, Thekkemuriyil DV, George E, Goyal V, Nair JB, Group TCS. Impact of musculoskeletal pain on physical function and health-related quality of life in a rural community in south India: A WHO-ILAR-COPCORD-BJD India study. *Clin Rheumatol* 2011; 30: 1491-1497.
- [29] Davatchi f. Aplar education and information. *Bulletin* 1995; 13: 50-51.
- [30] Westaway MS, Rheeder P, Guloba G. Rheumatoid arthritis functional disability in a public health care clinic. *S Afr Med J* 2008; 98: 706.
- [11] Woolf AD, Pfleger B. Burden of major musculoskeletal conditions. *Bull World Health Organ* 2003; 81: 646-656.
- [12] Eehsani F, Mohseni Bandpei MA, Aminiafar A, Bakhtiary A. Prevalence and associate risk factors of upper limb disorders in school teachers in Semnan (Iran). *Koomesh* 2016; 17: 880-887.
- [13] Rashidi M. Study of prevalence and causes of low back pain in the Islamic Azad University of Semnan. *Koomesh* 2007; 8: 233-238.
- [14] Koehn CL. The role of ethnicity in willingness to participate in rheumatoid arthritis clinical trials. *J Rheumatol* 2005; 32: 2283.
- [15] Odutola J, Ward MM. Ethnic and socioeconomic disparities in health among patients with rheumatic disease. *Curr Opin Rheumatol* 2005; 17: 147-152.
- [16] Granados Y, Rosillo C, Cedeño L, Martínez Y, Sánchez G, López G, et al. Prevalence of musculoskeletal disorders and rheumatic disease in the Warao, Kari'ña, and Chaima indigenous populations of Monagas State, Venezuela. *Clin Rheumatol* 2016; 1-9.
- [17] Chacón JG, González NE, Véliz A, Losada BR, Paul H, Santiago LG, et al. Effect of knee osteoarthritis on the perception of quality of life in Venezuelan patients. *Arthritis Rheum* 2004; 51: 377-382.
- [18] Haq SA, Darmawan J, Islam MN, Uddin MZ, Das BB, Rahman F, et al. Prevalence of rheumatic diseases and associated outcomes in rural and urban communities in Bangladesh: a COPCORD study. *J Rheumatol* 2005; 32: 348-353.
- [19] Al-Awadhi AM, Olusi S, Al-Saeid K, Moussa M, Shehab D, Al-Zaid N, et al. Incidence of musculoskeletal pain in adult Kuwaitis using the validated Arabic version of the WHO-ILAR COPCORD core questionnaire. *Ann Saudi Med* 2005; 25: 459.
- [20] Al-Awadhi A, Olusi S, Moussa M, Shehab D, Al-Zaid N, Al-Herz A, Al-Jarallah K. Musculoskeletal pain, disability and health-seeking behavior in adult Kuwaitis using a validated Arabic version of the WHO-ILAR COPCORD Core Questionnaire. *Clin Exp Rheumatol* 2003; 22: 177-183.

Distribution and pattern of rheumatologic disorders: The two-years study of patients referred to rheumatology clinic in Semnan (2011-14)

Majid Mirmohammakhani (M.D)¹, Jamileh Moghimi (M.D)^{*2}, Zahra Abdollahi Mehmadoosti (M.D)³

1 - Social Determinants of Health Research Center, Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

2- Social Determinants of Health Research Center, Dept. of Epidemiology and Biostatistics, Semnan University of medical sciences, Semnan, Iran

3 - Semnan University of Medical Sciences, Semnan, Iran

(Received: 28 Oct 2016; Accepted: 16 Jul 2017)

Introduction: Rheumatologic diseases, in addition to high prevalence, can lead to various complications, health care costs and decreased quality of life. This study was carried out to investigate the distribution and pattern of rheumatologic disorders in patients referred to rheumatology clinic in Semnan, at a two-year period (2011-14).

Materials and Methods: In this cross sectional study, electronic data of all 15 years and older people referred to the rheumatology clinic in Semnan (Iran) in April 2011 to March 2014 were extracted and examined in terms of demographic and clinical characteristics contains rheumatologist diagnosis based on medical history, clinical examination and Para clinic.

Results: Information on 6568 patients (75.8% female, with a mean age of 50.89 ± 15.68 years) was evaluated in the study. The most common diseases have been reported, was non-inflammatory disorders (per arthritis (41.8%) and osteoarthritis (19.7%) respectively). Among inflammatory diseases, the most prevalent disorder was rheumatoid arthritis (9.2%). The most common subtypes reported in osteoarthritis were the knee osteoarthritis (71.3%) and in Spondyloarthropathies were undifferentiated arthritis (59.3%). In the osteoarthritis cases, the frequency of women was almost three times more than men (75.3% vs. 24.7%, P = 0.01).

Conclusion: The problems of most patients with rheumatologic disorders were related to non-inflammatory rheumatic disorders, especially per arthritis and osteoarthritis and especially in women. Controlling of known risk factors associated with these two diseases, such as lifestyle correction and regular and effective exercise, and also assesses related risk factors, especially in women is recommended.

Keywords: Per Arthritis, Osteoarthritis, Rheumatic Disorders, Epidemiology.

* Corresponding author. Tel: +98 9121316911

moghimi_jam@yahoo.com